

DOI: <https://doi.org/10.32782/ecovis/2025-3-17>
УДК 339.9:327.5:330.831

Сохацький Олександр Юрійович

доцент, доктор філософії,
Західноукраїнський національний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8735-866X>

Глухий Назар Васильович

магістр,
Західноукраїнський національний університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-6256-6214>

ПОЛІПАРАДИГМАЛЬНА ПРИРОДА МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ КОНФЛІКТІВ

У статті досліджено поліпарадигмальну природу міжнародних економічних конфліктів, що формуються на перетині неореалізму, лібералізму, неоінституціоналізму, конструктивізму та геоекономіки. Показано, що сучасні протистояння мають гібридний характер, поєднуючи санкційні, торговельні, фінансові, технологічні та інформаційні інструменти. Поліпарадигмальний підхід забезпечує цілісне розуміння взаємозалежності економічних і політичних процесів, розкриває механізми перерозподілу ресурсів і впливу. Конфлікт виступає каталізатором структурних змін світового господарства та базою для формування стратегій економічної безпеки. Застосування підходу дозволяє оцінювати нові форми геоекономічного суперництва між провідними державами. Результати можуть бути використані для прогнозування кризових процесів у міжнародних економічних відносинах.

Ключові слова: міжнародні економічні відносини, економічні конфлікти, поліпарадигмальний підхід, глобальна безпека, геоекономіка, санкційна політика, торговельні війни, диджиталізація, економічна дипломатія.

Oleksandr Sokhatskyi

PhD, Associate Professor,
West Ukrainian National University

Nazar Hlukhyi

Master,
West Ukrainian National University

POLYPARADIGMAL NATURE OF INTERNATIONAL ECONOMIC CONFLICTS

The article substantiates the concept of the polyparadigmatic nature of international economic conflicts, arguing that modern confrontations cannot be explained within a single theoretical model. They emerge at the intersection of neorealist, liberal, neo-institutionalist, constructivist, and geoeconomic paradigms, each revealing specific dimensions of power, interdependence, and ideology. From a neorealist view, conflicts stem from the struggle for dominance in an anarchic world system; liberal and neo-institutionalist perspectives emphasize institutions and interdependence as both constraints and transformation mechanisms; constructivism interprets conflicts through values and discourses, while geoeconomics views them as strategic tools of influence where markets, technologies, and information function as weapons. Contemporary conflicts are increasingly hybrid, integrating competition for resources with trade wars, sanctions, technological restrictions, and information campaigns. This complexity demands a synthesis of material and ideational analyses to understand economic rivalry within global value chains. The analytical framework enables comparative studies of U.S. China trade tensions, sanctions against Russia, and disputes over critical resources such as energy and microchips. It is concluded that international economic conflict has evolved into a structural mechanism of transformation – destructive yet generative – that redistributes power and technologies, accelerates regionalization, and shapes new alliances. The polyparadigmatic approach provides a methodological basis for anticipating crises, designing preventive strategies, and strengthening resilience amid digital and geopolitical turbulence. It bridges theoretical fragmentation in international economic relations by integrating quantitative and qualitative analysis, allowing assessment of both macro-level power shifts and micro-level behavior of states, corporations, and institutions. The results show that economic conflicts serve as laboratories for testing new governance models, financial regulation, and technological sovereignty. The modern global economy thus functions as a complex ecosystem where competing paradigms coexist and redefine the principles of cooperation and competition. The findings offer practical insights for policymakers, diplomats, and researchers developing adaptive strategies of economic security in a volatile world.

Keywords: international economic relations, economic conflicts, polyparadigmatic approach, global security, geoeconomics, sanctions policy, trade wars, digitalization, economic diplomacy.

© Сохацький О.Ю., Глухий Н.В., 2025

Постановка проблеми. У сучасній системі міжнародних економічних відносин спостерігається загострення конфліктних процесів, що мають багатовимірний характер і виходять за межі традиційного розуміння економічного протистояння. Ескалація торговельних воєн, посилення санкційної політики, конкуренція за доступ до технологій і ресурсів, а також зростання ролі інформаційних та фінансових інструментів у досягненні геоекономічних цілей свідчать про суттєву зміну природи конфлікту. Наявні теоретичні підходи неореалістичний, ліберальний, неоінституціональний, конструктивістський та геоекономічний лише частково пояснюють складну динаміку цих процесів, не враховуючи взаємопереплетення матеріальних і ціннісних чинників, які визначають сучасну архітектуру глобальної економічної безпеки. Це зумовлює необхідність розробки поліпарадигмального підходу, що дозволить інтегрувати різні методологічні засади для цілісного аналізу причин, механізмів і наслідків міжнародних економічних конфліктів у добу системної турбулентності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні п'ять років позначені переосмисленням природи економічної сили та каналів її застосування у міжнародних конфліктах. Ключовий внесок зроблено у межах концепції «озброєної взаємозалежності», яку розвинули Г. Фаррелл і А. Ньюман, доводячи, що контроль над мережевими вузлами фінансової інфраструктури, ланцюгами постачання та інформаційними платформами трансформується у засіб примусу та глобального впливу [1]. Паралельно інституції глобального економічного управління, зокрема Міжнародний валютний фонд та Світова організація торгівлі (WTO, 2023), аналізують довгострокові наслідки геоекономічної фрагментації (*Geoeconomic Fragmentation, GEF*) для торгівлі, прямих іноземних інвестицій, технологічного обміну та монетарної системи, пропонуючи сценарії «реглобалізації» як відповідь на ризики блоковості [2–4]. Динаміку світової торгівлі та зростання регуляторних тертя (зокрема технічних бар'єрів) детально висвітлено у *World Trade Report 2023*, де підкреслено системні зміни у багатосторонній архітектурі торгівлі [2].

Окрему гілку дискусії становить тема «дедоларизації» та диверсифікації міжнародних резервів. За результатами досліджень К. Вайса та Ф. Гердінга, зберігається інерційність домінування долара у глобальних фінансах попри політичні шоки, хоча поступово зростає роль золота, юаня та регіональних валют у портфелях окремих центральних банків [5; 6]. Для Європейського Союзу наслідки фрагментації детально проаналізували С. Баба, К. Бенковскіс та Р. Кампос, які виявили асиметрії вразливостей та необхідність політики зниження ризиків без «розриву» інтеграції [4].

Український сегмент сучасних досліджень зосереджується на проблематиці санкційної політики,

економічної дипломатії та післявоєнного відновлення. Так, М. Панковець (2024) досліджує еволюцію міжнародних економічних санкцій як механізму глобальної безпеки [8], тоді як В. Іванова (2022) аналізує економічну дипломатію України у контексті забезпечення національних інтересів [9]. Значну увагу приділено впливу монетарної політики на стійкість економіки у період воєнного конфлікту [10] та ролі дипломатичних інструментів у підтриманні зовнішньоекономічної діяльності [14]. Комплексний підхід до післявоєнної реконструкції сформовано у колективній праці під ред. Т. Беккера, О. Бондаренка та Т. Гурінович, де систематизовано міжнародний досвід відбудови [11].

У ширшому контексті геоекономічних досліджень варто відзначити внесок М. Литвина (2025), який досліджує стратегії сталого розвитку в Європі та Україні [12], а також сучасні праці, присвячені трансформації фінансово-кредитної політики під впливом глобальних конфліктів [13; 15]. У правовому вимірі питання санкційної ізоляції держав висвітлено в дослідженні А. Марича (2024) [16].

Метою статті є теоретико-методологічне обґрунтування поліпарадигмального підходу до дослідження міжнародних економічних конфліктів у контексті трансформації глобальної системи безпеки. У межах поставленої мети передбачено розкрити сутність поліпарадигмальності як наукового принципу аналізу, що інтегрує положення неореалістичної, ліберальної, неоінституціональної, конструктивістської та геоекономічної парадигм. Завданням дослідження є визначення основних структурних характеристик сучасних економічних конфліктів, виявлення їхніх детермінантів на перетині економічних, політичних та інформаційних процесів, а також формування аналітичної рамки для порівняння кейсів торговельних, санкційних, технологічних і ресурсних протистоянь. Реалізація цієї мети спрямована на поглиблення наукового розуміння механізмів еволюції міжнародних економічних відносин у добу системної турбулентності та на розроблення концептуальних засад зміцнення глобальної економічної безпеки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасна теорія міжнародних економічних відносин дедалі більше тяжіє до міжпарадигмального синтезу. Після кризи глобалізації 2008–2020 рр. у науковому дискурсі сформувалася тенденція до інтеграції ідей неореалізму, лібералізму, конструктивізму та геоекономіки для пояснення гібридних форм міжнародних конфліктів. Поліпарадигмальність у цьому контексті означає не просту суміш теорій, а їхню функціональну взаємодоповнюваність, коли економічна сила розглядається як інструмент політичного тиску, соціального впливу, технологічного контролю та інституційного управління.

Відповідно до сучасних досліджень МВФ і Світового банку, економічна взаємозалежність, що колись

сприймалася як фактор стабільності, нині набуває подвійного значення: вона водночас є джерелом співпраці та потенційним каналом тиску. Поліпарадигмальний підхід дозволяє враховувати цю амбівалентність, синтезуючи інституційну логіку лібералізму з аналітичними інструментами геоекономіки та неореалізму.

Як показано у табл. 1, кожна парадигма висвітлює різні аспекти конфлікту від боротьби за ресурси до конкуренції за стандарти, норми та ідеї, що формують нові правила міжнародної економічної взаємодії.

Розвиток цифрової економіки, зростання впливу транснаціональних корпорацій і посилення технологічної конкуренції призвели до того, що конфлікти дедалі частіше набувають гібридного економічно-технологічного характеру. За даними Світового банку та ОЕСР, понад 60% держав запровадили експортні обмеження у сфері високих технологій, зокрема напівпровідників, телекомунікаційного

обладнання та штучного інтелекту. Цей процес відображено на рисунку 1.

Як показано на рисунку 1, після 2022 р. інтенсивність технологічних обмежень різко зросла, що співпало з активізацією санкційної політики проти держав-агресорів, а також із реструктуризацією ланцюгів постачання мікрочипів і рідкоземельних металів. Цей процес отримав назву «технологічного протекціонізму», коли контроль над критичними інноваціями використовується як засіб геополітичного впливу. У табл. 2 наведено систематизацію основних типів економічних конфліктів, які домінують у світовій економіці на початку 2020-х років.

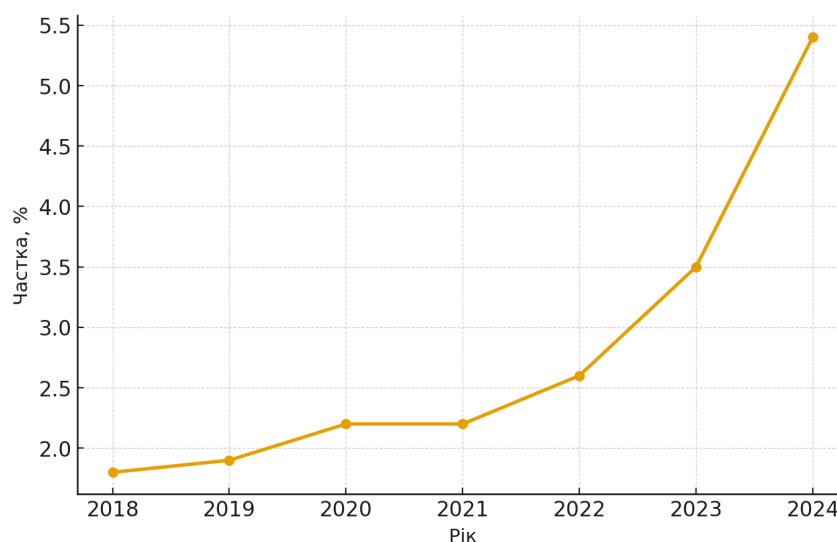
Як зазначають Farrell і Newman (2023), сучасна економічна сила має *мережеву природу* вона базується на контролі над інфраструктурними вузлами глобальної економіки: платіжними системами, логістичними мережами, транспортними коридорами та цифровими платформами. У цьому сенсі економічний конфлікт уже не обмежується ресурсним про-

Таблиця 1

Порівняльна характеристика теоретичних парадигм міжнародних економічних конфліктів

Парадигма	Основна детермінанта	Механізм впливу	Типовий приклад конфлікту
Неореалізм	Влада, ресурси, безпека	Контроль над енергетичними ринками, військово-промисловий потенціал	Енергетичні війни РФ–ЄС
Лібералізм / неоінституціоналізм	Взаємозалежність, норми	Регулювання через СОТ, санкційні коаліції, фінансові обмеження	Санкційна політика G7
Геоекономіка	Технології, логістика, фінанси	Використання економічних інструментів як «зброї»	Торговельна війна США–Китай
Конструктивізм	Ідеї, цінності, наративи	Інформаційні кампанії, ціннісна легітимація політики	Конфлікти довкола «цінностей демократії»
Поліпарадигмальний синтез	Системна взаємодія	Поєднання матеріальних, ідеаційних і мережевих механізмів	Гібридні економічні війни XXI ст.

Джерело: складено автором за даними [1–5; 8; 10]

**Рис. 1. Глобальні технологічні обмеження у 2018–2024 рр.,
% від загального обсягу торгівлі**

Джерело: складено автором

Таблиця 2

Типологія сучасних міжнародних економічних конфліктів

Тип конфлікту	Характерні учасники	Інструменти впливу	Приклади
Торговельний	Держави, ТНК	Тарифи, квоти, антидемпінгові заходи	США–Китай (2018–2024)
Санкційний	Коаліції держав, міжнародні організації	Фінансові обмеження, замороження активів	G7 – Росія (2022–2025)
Валютно-фінансовий	Центробанки, МВФ, SWIFT	Резервна диверсифікація, обмеження транзакцій	Іран, Росія, Венесуела
Технологічний	Держави, корпорації	Експортний контроль, патентні бар'єри	США–Китай, Японія–Корея
Інформаційно-економічний	Держави, медіа, IT-компанії	Кібератаки, маніпуляція даними	РФ–ЄС, США–Китай

Джерело: складено автором за даними [2; 3; 6; 7; 11]

тистоянням, а стає інституційним і когнітивним процесом, у якому визначається, хто встановлює стандарти, контролює дані й задає правила гри у глобальному середовищі.

Згідно з даними МВФ, частка світової торгівлі, охоплена безпековими обмеженнями, зросла з 10% у 2017 р. до понад 30% у 2024 р. [4]. Одночасно формується тренд до *регіоналізації ланцюгів постачання* 48% компаній ЄС та 42% американських корпорацій декларують намір зменшити залежність від авторитарних держав (OECD Economic Outlook, 2024). У цих умовах глобальна економічна система переходить до моделі «контрольованої взаємозалежності», у якій держава й бізнес синхронізують економічні рішення з національною безпекою.

Україна відіграє унікальну роль у сучасній системі міжнародних економічних протистоянь, одночасно виступаючи об'єктом і суб'єктом гео економічної боротьби. З одного боку, війна спричинила втрати у понад 30% ВВП, але з іншого відкрила нові можливості інтеграції у європейські виробничі мережі, залучення інвестицій до відбудови інфраструктури та розвитку технологічних кластерів.

У цьому контексті поліпарадигмальний підхід дозволяє осмислити український досвід як синтез економічної, безпекової та ціннісної парадигм, у якому економіка виступає ключовим інструментом національної стійкості.

Поліпарадигмальна модель дозволяє пояснити, чому економічні конфлікти ХХІ століття поєднують фінансові, технологічні, інформаційні та ціннісні виміри. Вона не заперечує попередні підходи, а інтегрує їх у систему аналізу, що враховує взаємозалежність економіки, безпеки та технологій. Отримані результати свідчать, що поліпарадигмальний синтез має не лише теоретичне, а й прикладне значення для розроблення стратегій економічної дипломатії, прогнозування конфліктів та управління ризиками в глобальній економічній системі. З огляду на це, модель може бути використана як аналітичний інструмент у формуванні політики зовнішньоекономічної безпеки України та оцінюванні її позиції у новій архітектурі глобальної взаємозалежності.

Висновки. Проведене дослідження підтвердило, що міжнародні економічні конфлікти ХХІ століття мають комплексний, багаторівневий характер, який не може бути пояснений у межах однієї теоретичної парадигми. Їхня сутність формується на перетині матеріальних, інституційних та ідеаційних чинників, що відображає еволюцію світової економіки від класичної конкуренції до мережових форм протистояння. Поліпарадигмальний підхід дозволяє не лише поєднати аналітичні рамки неореалізму, лібералізму, неоінституціоналізму, конструктивізму та гео економіки, але й пояснити динаміку трансформацій у глобальній архітектурі безпеки.

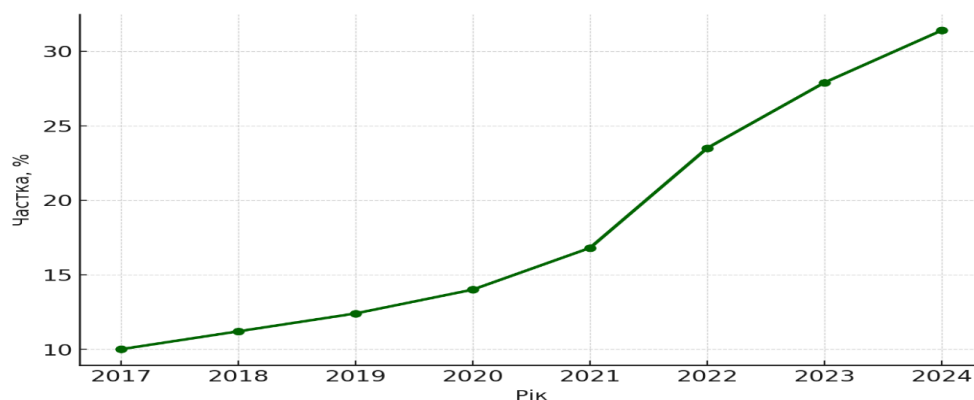

Рис. 2. Частка торгівлі, охопленої безпековими обмеженнями (2017–2024 рр.), %

Джерело: складено автором за даними [17]

З'ясовано, що економічна сила поступово набуває ознак «мережевої зброї», базованої на контролі над логістичними, фінансовими та технологічними вузлами світової системи. Торговельні, санкційні, валютно-фінансові та інформаційно-технологічні конфлікти виявляються взаємопов'язаними і формують нову типологію глобальної конкуренції. Підвищення ролі економічних інструментів у системі міжнародної безпеки супроводжується зміною ролі держави, яка дедалі частіше виступає не лише регулятором, а й активним учасником економічних протистоянь.

Особливе значення має досвід України, що демонструє можливість поєднання економічних, безпекових і ціннісних підходів у політиці відновлення та інтеграції до європейського простору. Український

кейс підтверджує, що економічна стійкість може виступати ефективним механізмом безпеки, коли державна стратегія базується на взаємопідсиленні цифрових, інноваційних та інституційних чинників.

Узагальнюючи результати, можна стверджувати, що поліпарадигмальний підхід відкриває нові можливості для аналізу глобальних економічних процесів у період системної турбулентності. Його застосування дає змогу не лише пояснювати природу конфліктів, а й розробляти прогностичні моделі для оцінки їхніх наслідків, ризиків та потенціалу перетворення у фактори розвитку. Перспективним напрямом подальших досліджень є розроблення інтегрованої методики кількісної оцінки рівня парадигмальної взаємодії та побудова моделей прогнозування економічної безпеки у світовій системі.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Farrell H., Newman A. *Underground Empire: How America Weaponized the World Economy*. New York : Henry Holt and Co., 2023. 384 p. URL: <https://us.macmillan.com/books/9781250840554/undergroundempire/>
2. World Trade Organization. *World Trade Report 2023: Re-globalization for a secure, inclusive and sustainable future*. Geneva : WTO, 2023. 216 p. URL: https://www.wto.org/english/res_e/booksp_e/wtr23_e/wtr23_e.pdf
3. Aiyar S., Ilyina A. та ін. *Geoeconomic Fragmentation and the Future of Multilateralism*. IMF Staff Discussion Note SDN/2023/001. Washington, DC : International Monetary Fund, 2023. 56 p. URL: <https://www.imf.org/en/Publications/Staff-Discussion-Notes/Issues/2023/01/11/Geo-Economic-Fragmentation-and-the-Future-of-Multilateralism-527266>
4. Baba C., Benkovskis K., Campos R. та ін. *Geoeconomic Fragmentation: What's at Stake for the EU*. IMF Working Paper WP/2023/244. Washington, DC : IMF, 2023. 42 p. URL: <https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2023/11/29/Geoeconomic-Fragmentation-Whats-at-Stake-for-the-EU-541864>
5. Weiss C. *De-Dollarization? Diversification? Exploring Central Bank Gold and Reserve Allocation*. IFDP 1420. Washington, DC : Board of Governors of the Federal Reserve System, 2025. 35 p. URL: <https://www.federalreserve.gov/econres/ifdp/files/ifdp1420.pdf>
6. Gerding F. De-dollarization? Not so fast. *Economics Letters*. 2024; Vol. 238: 111634. P. 1–4. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0165176524001484>
7. International Monetary Fund. *World Economic Outlook. Chapter 4: Geoeconomic Fragmentation and Foreign Direct Investment*. Washington, DC : IMF, 2023. P. 95–127. URL: <https://cepr.org/system/files/publication-files/190366-geoeconomic-fragmentation-the-economic-risks-from-a-fractured-world-economy.pdf>
8. Панковець М. П. Міжнародні економічні санкції в системі міжнародної безпеки. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2024. Т. 34, № 1. С. 45–53. URL: <https://nv.nltu.edu.ua/index.php/journal/article/view/2611>
9. Іванова В. М. Економічна дипломатія як механізм забезпечення національних інтересів України. *Експерт: парадигми правознавства і державного управління*. 2022. Т. 2, Вип. 18. С. 52–60. URL: <https://journals.maup.com.ua/index.php/expert/article/view/2364>
10. Бульчак С. І. Роль монетарної політики держави у період воєнного конфлікту та післяконфліктного відновлення. *Економіка. Менеджмент. Адміністрування*. 2023. № 4. С. 34–41. URL: <https://ema.ztu.edu.ua/article/view/276273>
11. Беккер Т., Бондаренко О., Гурінович Т. та ін. *Відбудова України: принципи та політика*. London : CEPR Press, 2022. 280 p. URL: https://cepr.org/system/files/2022-12/reconstruction%20book_Ukrainian_0.pdf
12. Lytvyn M. Аналіз реалізації геоекономічних стратегій сталого розвитку в Європі та Україні. *Економічний простір*. 2025. Вип. 204. С. 192–198. URL: <https://economic-prostir.com.ua/wp-content/uploads/2025/09/204-192-198-lytvyn.pdf>
13. Геоекономічна трансформація фінансово-кредитної політики агропродовольчої галузі України (напрямові аспекти). *Матеріали дослідження*. 2024. URL: <https://www.researchgate.net/publication/386892449>
14. Економічна дипломатія в системі забезпечення зовнішньоекономічної діяльності України. *Економічний форум*. 2024; Т. 14, Вип. 4. С. 112–120. URL: <https://e-forum.com.ua/uk/journals/tom-14-4-2024/yekonomichna-diplomatiya-v-sistemi-zabezpechennya-zovnishnoyeconomichnoyi-diyalnosti-ukrayini>
15. Вплив глобальних тенденцій на розвиток регіонів України. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2024; № 4. С. 230–239. URL: https://ujae.org.ua/wp-content/uploads/2025/01/ujae_2024_r04_a34.pdf
16. Марич А. В. Санкційні механізми виключення держав з міжнародних організацій: правовий вимір. *Актуальні проблеми державного управління*. 2024; № 4. С. 154–162. URL: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2024/12/154.pdf>
17. World Trade Organization. *Report on G20 Trade Measures (mid-October 2023 to mid-October 2024)*. Geneva : WTO, 2024. – 24 p. URL: https://www.wto.org/english/news_e/news24_e/trdev_13nov24_wto_report_e.pdf (дата звернення: 16.10.2025).

REFERENCES

1. Farrell H., Newman A. *Underground Empire: How America Weaponized the World Economy*. – New York : Henry Holt and Co., 2023. – 384 p. Available at: <https://us.macmillan.com/books/9781250840554/undergroundempire/>

2. World Trade Organization. *World Trade Report 2023: Re-globalization for a Secure, Inclusive and Sustainable Future*. – Geneva : WTO, 2023. – 216 p. Available at: https://www.wto.org/english/res_e/booksp_e/wtr23_e/wtr23_e.pdf
3. Aiyar S., Ilyina A., et al. *Geoeconomic Fragmentation and the Future of Multilateralism*. IMF Staff Discussion Note SDN/2023/001. – Washington, DC : International Monetary Fund, 2023. – 56p. Available at: <https://www.imf.org/en/Publications/Staff-Discussion-Notes/Issues/2023/01/11/Geo-Economic-Fragmentation-and-the-Future-of-Multilateralism-527266>
4. Baba C., Benkovskis K., Campos R., et al. *Geoeconomic Fragmentation: What's at Stake for the EU*. IMF Working Paper WP/2023/244. – Washington, DC : IMF, 2023. – 42 p. Available at: <https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2023/11/29/Geoeconomic-Fragmentation-Whats-at-Stake-for-the-EU-541864>
5. Weiss C. *De-Dollarization? Diversification? Exploring Central Bank Gold and Reserve Allocation*. IFDP 1420. – Washington, DC : Board of Governors of the Federal Reserve System, 2025. – 35 p. Available at: <https://www.federalreserve.gov/econres/ifdp/files/ifdp1420.pdf>
6. Gerding F. De-dollarization? Not So Fast. *Economics Letters*. 2024; Vol. 238: 111634. P. 1–4. Available at: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0165176524001484>
7. International Monetary Fund. *World Economic Outlook. Chapter 4: Geoeconomic Fragmentation and Foreign Direct Investment*. – Washington, DC : IMF, 2023. – P. 95–127. Available at: https://cepr.org/system/files/publication-files/190366-geoeconomic_fragmentation_the_economic_risks_from_a_fractured_world_economy.pdf
8. Pankovets M.P. Mizhnarodni ekonomichni sanktsii v systemi mizhnarodnoi bezpeky [International Economic Sanctions in the System of International Security]. *Naukovyi Visnyk NLTU Ukrainy*. 2024; 34 (1): 45–53. Available at: <https://nv.nltu.edu.ua/index.php/journal/article/view/2611> [in Ukrainian].
9. Ivanova V.M. Ekonomichna diplomatiia yak mekhanizm zabezpechennia natsionalnykh interesiv Ukrainy [Economic Diplomacy as a Mechanism for Ensuring National Interests of Ukraine]. *Expert: Paradyhmy pravoznavstva i derzhavnoho upravlinnia*. 2022; 2(18): 52–60. Available at: <https://journals.maup.com.ua/index.php/expert/article/view/2364> [in Ukrainian].
10. Bulchak S.I. Rol monetarnoi polityky derzhavy u period voiennoho konfliktu ta pisliakonfliktnoho vidnovlennia [The Role of State Monetary Policy During Military Conflict and Post-Conflict Recovery]. *Ekonomika. Menedzhment. Administruvannia*. 2023; (4): 34–41. Available at: <https://ema.ztu.edu.ua/article/view/276273> [in Ukrainian].
11. Becker T., Bondarenko O., Gurinovich T., et al. *Vidbudova Ukrainy: pryntsypy ta polityka [Rebuilding Ukraine: Principles and Policies]*. – London : CEPR Press, 2022. – 280 p. Available at: https://cepr.org/system/files/2022-12/reconstruction%20book_Ukrainian_0.pdf [in Ukrainian].
12. Lytvyn M. Analiz realizatsii heoekonomichnykh stratehii staloho rozvytku v Yevropi ta Ukraini [Analysis of the Implementation of Geo-Economic Strategies of Sustainable Development in Europe and Ukraine]. *Ekonomichnyi Prostir*. 2025; (204): 192–198. Available at: <https://economic-prostir.com.ua/wp-content/uploads/2025/09/204-192-198-lytvyn.pdf> [in Ukrainian].
13. Heoekonomichna transformatsiia finansovo-kredytnoi polityky ahroprodovolchoi haluzi Ukrainy (napriamkovi aspekty) [Geo-Economic Transformation of Financial and Credit Policy in the Agro-Food Sector of Ukraine (Directional Aspects)]. *Research Paper*. 2024. – P. 1–18. Available at: <https://www.researchgate.net/publication/386892449> [in Ukrainian].
14. Ekonomichna diplomatiia v systemi zabezpechennia zovnishnoekonomichnoi diialnosti Ukrainy [Economic Diplomacy in the System of Ensuring Foreign Economic Activity of Ukraine]. *Ekonomichnyi Forum*. 2024; 14(4): 112–120. Available at: <https://e-forum.com.ua/uk/journals/tom-14-4-2024/yekonomichna-diplomatiya-v-sistemi-zabezpechennya-zovnishnoyekonomichnoyi-diyalnosti-ukrayini> [in Ukrainian].
15. Vplyv hlobalnykh tendentsii na rozvytok rehioniv Ukrainy [Impact of Global Trends on the Development of Ukraine's Regions]. *Ukrainskyi Zhurnal Prykladnoi Ekonomiky ta Tekhnyky*. 2024; (4): 230–239. Available at: https://ujae.org.ua/wp-content/uploads/2025/01/ujae_2024_r04_a34.pdf [in Ukrainian].
16. Marych A.V. Sanktsiini mekhanizmy vykliuchennia derzhav z mizhnarodnykh orhanizatsii: pravovyi vymir [Sanction Mechanisms for Excluding States from International Organizations: Legal Dimension]. *Aktualni Problemy Derzhavnoho Upravlinnia*. 2024; (4): 154–162. Available at: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2024/12/154.pdf> [in Ukrainian].
17. World Trade Organization. *Report on G20 Trade Measures (mid-October 2023 to mid-October 2024)*. – Geneva : WTO, 2024. – 24 p. Available at: https://www.wto.org/english/news_e/news24_e/trdev_13nov24_wto_report_e.pdf (accessed 16 Oct 2025)

Стаття надійшла: 19.10.2025
Стаття прийнята: 12.11.2025
Стаття опублікована: 28.11.2025